

Medea: Waar geloven wij in?

Gezien op 19 mei 2011 in deSingel in Antwerpen

Jan-Jakob Delanoye in Cutting Edge, 20 mei 2011

Zowel voor componist Wim Henderickx als voor schrijver Peter Verhelst zijn er drukke tijden aangebroken. Henderickx treedt tijdens deze tweede editie van het moedige festival 'Opera XXI' niet alleen naar buiten met 'Medea', op 18 mei heeft hij ook zijn cd 'Disappearing in Light' uitgebracht. Voor Verhelst is mei eveneens het kruispunt van verschillende creaties (...)

Regisseur Paul Koek is degene die het werk van beide kunstenaars verenigt in een coherente voorstelling. Zijn jarenlange ervaring met muziektheater in combinatie met zijn keuze voor een grote soberheid, zorgt ervoor dat deze 'Medea' een multidimensionaal meesterwerk wordt.

Een opera in de gebruikelijke zin van het woord is dit niet geworden; de tekst wordt namelijk niet gezongen. Henderickx componeerde een partituur voor het HERMESensemble met de Turkse Selva Erdener als soliste. Zij brengt geen concrete taal, maar wel een langgerekt lamento dat als een klanktapijt (zoals Henderickx het zelf treffend verwoordt) onder de tekst van Verhelst wordt uitgespreid. De componist is enorm gefascineerd door het Oosten en dat uit zich hier in een driedelige bezetting, waarin de Westerse dwarsfluit, (bas)klarinet, viool en elektrische gitaar worden afgewogen tegen de Oosterse duduk, waarbij het geheel overspannen wordt door een (soms verdubbelde) percussiepartij. Henderickx heeft een subtiel, melodieuw web geweven dat de tekst enerzijds prachtig laat gedijen en anderzijds boven zichzelf uittilt. Hoewel idiomatisch zeer constant, slaagt hij erin de muziek op de cruciale momenten naar een geïntensiveerd stadium te tillen, waarbij de luisteraar geraakt wordt door het tere weefsel van de vele complexe structuren.

Helemaal anders, maar even schitterend, is de tekst van Peter Verhelst. Die transformeerde het alom gekend Medea-verhaal naar vier monologen. (...)

Het is dankzij Paul Koek en de vier sublieme acteurs van De Veenfabriek dat tekst en muziek tot een beklijvende synergie komen. De regie, ontdaan van alle franjes, creëert een uitdagende context waarin alleen ruimte is voor het menselijke. Hun naakte kwetsbaarheid is precies wat de vier briljante acteurs op scène laten zien, zonder meer. Deze 'Medea' is er kortom een van essenties, waarbij alle ballast zowel in de muziek als in de tekst en de regie overboord werd gegooid.

Het artistieke eindproduct is een verpletterend relevante en verrassend gelaagde tragedie, waarin drie grote kunstenaars uit de Benelux elkaar overtreffen.